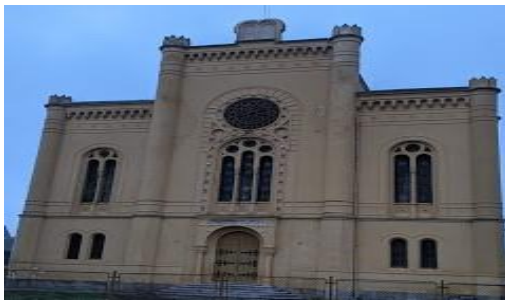

פון דע קראלא הויף

מהנעשה ונשמע • שיחות ואמרי קודש • תמונות
בס"ד, ערש"ק קרח תשפ"ו • גליון פנימי

ב שלח – טז סיון

בלחיים אחר התפילה שח מר"ש כדלהלן:

היום חל יומא דהילולא של הרה"ק שלום אליעזר מראצפרט ז"ע.

כל גאוני הונגריה וצדיקיה חלקו לו כבוד רב, וגם פקידים הונגרים רבים חלקו לו כבוד והשתתפו בחתונת בתו. הוא נודע כאיש מופת ואלפי יהודים נהרו מרחבי הונגריה אל ביתו בראצפרט ונושעו מברכותיו ומתפילותיו. הוא פעל בהתלהבות ובמסירות נפש לתת עזרה לאחיו היהודים. מידי שבת היה אומר דברי תורה על שולחנו, והיה יושב ליד השולחן כל הלילה. האדמו"ר נהג לספר סיפורי מעשיות על רבי אלימלך מליזנסק והחזקה מלובלין, על אביו האדמו"ר מצאנז ועל חותנו האדמו"ר מהורנוסטיפל. כן היה מספר על אדמו"רים שיום הזיכרון שלהם חל באותו השבוע. החסידים היו שותים משקה ורוקדים בהתלהבות עד עלות השחר.

נהג ליסוע מידי פעם לערים שונות בהונגריה, וכמעט כל שנה היה מגיע לגאליציה ליום הזיכרון של אביו בלוויית כל משפחתו ואלפי חסידים. אחת לכמה שנים היה בא לטרנסילבניה, וגם שם נהו אחריו חסידים רבים.

~ ~ ~

מסופר כי בסוכות שנת תש"ד, לא ניתן היה למצוא אתרוגים בהונגריה, מלבד חמישה אתרוגים כשרים שהוברחו לפעסט תמורת סכום עצום, ונשלחו לחמשה אדמו"רים. אחד מהם נשלח להרה"ק רבי שלום אליעזר הלבפשטאם מראצפרט הי"ד, וציבור גדול התכנס לברך על ארבעת המינים שלו.

בין הבאים היו רבי מאיר יוסף רובין הי"ד האדמו"ר מקרסטיר, האדמו"ר האור מלא מקאסאן, האדמו"ר מצאנז קלויזנבורג, הרה"ק יקותיאל יהודה טייטלבוים הי"ד האדמו"ר מסיגוט, ועוד.

רבי שלום אליעזר אמר אז שאולי נסתבב מן השמים מחסור האתרוגים, כדי שהרבנים יתכנסו יחדיו ויבטלו את הגזירה הנוראה המרחפת על שארית ישראל הנתונה למשיסה ולבוזזים.

אחר תפילת מנחה ביכה מרן רבינו שליט"א את פטירתה בשיבה טובה של הרבנית הצדקנית מרת מרים טווערסקי ע"ה, אלמנת האדמו"ר מרחמסטריווקא ארה"ב זצ"ל, כשהיא בת 92 בפטירתה.

מר"ש שיגר תנחומיו לאחיה האדמו"ר מסקוירא ובניה האדמו"רים מרחמסטריווקא.

בצהרי היום נכנסו אל הקודש פנימה משלחת להזמין לשמחת החתונה של הרב שלמה שמחה הלבפשטאם בנו הצעיר של האדמו"ר מצאנז זמיראד זצ"ל, שיתקיים השבוע ביום שלישי באולמי היכלי מלכות בבני ברק.

ג שלח – יז סיון

אחר תפילת שחרית עורר מר"ש בעניני קריאת שמע בזמנה כדלהלן:

בגיליון 'א געדאנק' מביא בשם ציוני תורה, שמספרים על הרב הצדיק ממנצ'סטר, רבי יהודא סגל, שפעם נכנס לחדר בפנימיית הישיבה, והבחין באחד הבחורים שעדיין ישן, אחרי שכבר העירו את כל הבחורים, והיה זה כמה דקות לפני סוף זמן קריאת שמע, הוא לא העיר את הבחור שוב. כעבור שעה, בעיצומו של ה"סדר" נכנס הבחור לבית המדרש, קרא לו הרב ואמר "יש לך לב חזק". ולא הוסיף.

התיישב הבחור במקומו, והתחיל לחשוב מה פשר דברי הרב, האם היתה זו ברכה? או אולי הערה? ואולי זו גערה עטופה ברמז?

חזר אל ראש הישיבה ושאל אותו: כבוד הרב מה כוונת דבריו?

השיב לו: כשהייתי בחדר וראיתיך ישן שנת ישרים דקות לפני סוף זמן קריאת שמע חשבתי בלבי שאם תתעורר ותיווכח כי עבר הזמן, תתעלף מרוב צער וחלישות דעת.

הנה אני רואה שהגעת ל"סדר" כרגיל, כלומר הכל עבר בשלום, אם כן כנראה באמת יש לך לב חזק....

אחר תפילת מעריב הגיע מרן רבינו שליט"א להשתתף בכינוס האדמו"רים הרבנים וראש הישיבות בעיר אשדוד, לטכס עצה כנגד גזירת הגיוס המרחפת על כלל הציבור החרדי. שהתקיים באולמי החיד"א בעיר.

מר"ש שוחח במקום עם האדמו"ר מפיטסבורג והרבנים הגאונים רבי חגי משה צין רבי שמעון יפרח רבי מאיר וועקנין שליט"א והרה"ג מאיר סויסה שליט"א

בצאתו מן הכינוס פגש מרן רבינו שליט"א את הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א שהגיע לדרוש בבית המדרש החיד"א ושוחח עימו בעניני הלכות צדקה.

ד שלח – יח סיון

בלחיים אחר תפילת שחרית שח מרן רבינו שליט"א מהילולת אדמו"ר הרה"צ מרדכי מאיר מכלוביץ מזלאטשוב זצ"ל.

וציין את פועלו הרב להנצחת הצדיק משפטנשט זי"ע

אחר הלחיים הודה מרן רבינו שליט"א להרב ירוחם כהן הי"ו על הטלית המהודרת החדשה שהעניק לו במתנה.
אחריה שח מר"ש כדלהלן:

מעשה היה עם הגאון רבי מיכל יהודה לפקוביץ בהיותו ר"מ בישיבת 'תפארת ציון', הזמין את מרנא החזון איש לבחון את התלמידים. רבי מיכל יהודה סיפר לימים שהוא למד אז מהחזון איש כיצד לבחון תלמידים. הוא היה שואל שאלות כאלו שהתלמידים בוודאי ידעו לענות, ולהפגין את ידיעתם, מבלי שיתביישו וישיארו נבוכים.

באותה עת אמר לו מרנא החזון איש שיש כמה עצות שצריכים לנקוט בהן כדי שלתלמידים תהיה יראת שמים. לתפור 'טלית קטן' לכל אחד מהם ולוודא שכל תלמיד לובש ציצית בכל עת, ולהקפיד שילכו עם שרולים ארוכים, אף שבאותן שנים עוד ניתן היה לראות תלמידי ישיבה רבים שלא הקפידו על כך, בוודאי בגילאים צעירים.

עוד עצה שנתן החזון לרבי מיכל יהודה באותה עת: "ידער טאג לכל הפחות א לעפאלע כבוד פאר יעדן איינעם" – בכל יום לפחות כפית אחת של כבוד לכל אחד מהתלמידים. מרנא החזון איש גם כתב באחד ממכתביו שעל ידי לבישת ציצית זוכים ליראת שמים.

אחר מנחה נראה בין הנכנסים אל הקודש פנימה הרה"ג עקיבא טאוב להזמין את מר"ש לסעודת ההילולא שעורך אביו האדמו"ר מקוזמיר על מרן בעל הנחלת דן זצ"ל

בצהרי היום הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית וקבלת קהל לעצה ולברכה בדרום תל אביב.

ה שלח – יט סיון

אחר תפילת שחרית התייחס מר"ש כדלהלן:
למשמרת המחאה והתפילה שהתקיימה אמש בחצר ביתו של משנה לנשיא בית המשפט העליון, שרודף את לומדי התורה וחתם במו ידיו על גזירות קשות נגד לומדי התורה ומרעיב את ילדיהם.

ואמר מר"ש בין דבריו: אמנם אינינו מעודדים אלימות מכל צד ובכל אופן, אבל צריכים אנו לדעת שאנו במלחמת דת, נגד שומרי התורה והמצוות ובפרט נגד לומדי התורה.

והוסיף מר"ש וגינה את הגלותיים רוקדי ה"מה יפית" המתחנפים לרשעים, שיצאו בקול תרועה לגנות את המפגינים 'המתפרעים' כלשונם נגד סמלי שלטון.

בצהרי היום הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית וקבלת קהל לעצה ולברכה בעיר יבנה.

~ ליל שישי ~

הערב אור לך סיון במסגרת שיעור ליל שישי שח מר"ש כדלהלן:

כתב המג"א 'נהגו בכל מלכות פולין להתענות ביום כ' סיון על הצרות שהיו בכלל ישראל בישי. כזה היום שבו נכפלו צרות', בשנת תתקל"א בזמן ר"ת נהרגו בזה היום קהילה שלימה בצרפת, ור"ת לא יכל לסבול צער הגזירה ונסתלק ב' שבועות

אח"כ. וזה היה מסע הצלב השלי מסע הצלב הראשון היה בזמן רש"י בשנת תתנ"ו, ובמשך השנים נהרגו ונשרפו ונטבחו רבים רבים מבני עמנו. ובסליחות דכ' סיון מדובר בעיקר מהגזירה של שנת תתקל"א. ורבינו תם בשעתו כתב מכתבים לכל הכלל להתענות ביום כ' סיון.

וכן לאחר כמה מאות שנים בשנת ת"ח ות"ט נהרגו כמה מאות אלפי ישראל על קידוש השם. ובזה היום כ' סיון טבחו את העיר נעמרוב הגדולה. ואז בזמן הש"ך

חזר לתקן את התענית של כ' סיון יחד עם ועד ארבע הארצות כמו שהארכנו בשנים קודמות.

כתב בספר 'אוהב ישראל' (בליקוטים חדשים לפרשת מטות): "גם שמעתי מאיש הלז ששמע מזקני בעהמ"ח זצללה"ה דרוש גדול ביום כ' סיון ולא זכר כי אם אלה הדברים. כ' סיון הוא התחלה על יום הכיפורים אם מקיים יום הזה כראוי אזי יוכל לקיים יום הכיפורים כראוי ונכון וסימנך כי יד על כ"ס י"ה (שמות יז, טז). ר"ת כ' סיון. י"ה ראשי תיבות יום הכפורים".

יום ו' - עש"ק שלח – כ סיון

אחר תפילת שחרית נכנס אל הקודש פנימה הרה"ח אברהם שלמה ווינשטיין הי"ו מיקירי אנ"ש באשדוד, והזמנה בידו לשמחת נישואי הבת שמתקיים ביום ב' קרח באולמי רויאל בבני ברק.

מר"ש אמר שישתדל להשתתף וישמח שאף כלל אנשי שלומינו מקרוב ומרחוק ישתתפו בשמחתו.

אחר הטבילה במקוה לכבוד שבת, למד רבינו שליט"א שנים מקרא ואחד תרגום. אחר מכן אמר שיר השירים.

שב"ק שלח – כא סיון

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת מנחה ערב שבת.

אחר מנחה עברו האורחים להתברך בברכת שלום עליכם.

בין קבלת שבת למעריב נשא מרן רבינו שליט"א דברות קודש בעניני הפרשה בביהמ"ד הגדול אהבת ציון בראשות הרה"ג עובדיה דהן שליט"א יו"ר המועצה הדתית.

תחילה דיבר מר"ש בעניין המרגלים ואמר עה"פ שלח לך אנשים שהקב"ה אמר לו שישלח אנשים פשוטים ולא ראשי כגון אדמו"רים רבנים וכו'

והרחיב על הכח הצפון דווקא באנשים הפשוטים אז מדוע באמת לא עשה זאת משה, אלא שמשה הבין שצריכים להיות שני הדברים גם יחדיו דהיינו גם תלמידי חכמים וגם פשוטים ועממיים אלא שהדבר לא צלח בידו.

כן דיבר על והתחזקתם שזהו יסוד מונח בעבודה השי"ת שצריכים לא להרפות ממשרים זמניים וחולפים אלא "והתחזקתם" צריכים להתחזק ולקחתם מפרי הארץ לראות את הטוב הצפון בכל דבר וענין.

~ שוה"ט ליל שב"ק ~

מרן רבינו שליט"א ערך שוה"ט כשעה אחר התפילה בביתו נאוה קודש.

אחר התפילה עברו אנ"ש להתברך בברכת "גוט שבת",
ביניהם נראו האורחים הרב צבי רבינוביץ הי"ו מאלעד.

~ עתיקין קדישין ~

סעודת צפרא דשבתא ערך מרן רבינו שליט"א בביתו נאוו
קודש. במילוי והגבהת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את ה"ה
אביגדור הי"ו ושרו המזמורים כנהוג.

אחר הלחיים אמר מר"ש:

בספר 'דברים ערבים' מספר הרב שבת שיינפלד מעשה
נפלא: בשעת המלחמה העולמית הראשונה, נהגו אברכי
משי חסידים להסתתר בקלויז של הרבי מטשורטקוב מקום
שם ישבו ולמדו וניזונו על שולחנו של הרבי.

פעם בא יהודי זקן אל הרבי בבכי מר וסיפר כי את בנו יחידו
לקחו לצבא ועליו לצאת מיד לחזית ועל כן הוא מבקש מהרבי
שיעזור לו להחביאו ויציל את כל המשפחה מאסון גדול. הרבי
הקשיב לדברי היהודי וביקשו שיחזור לפניו שוב על כל הענין.
היהודי חזר וסיפר והנה הרבי מצוה עליו שוב לספר בפעם
השלישית והרביעית.

לבסוף עמד הרבי ונזף ביהודי: מה זה עולה על דעתך? אני
אתן לך עצה כיצד להתחמק מהצבא? הרי דינא דמלכותא
דינא וכל יהודי צריך לצאת למלחמה בעד המלכות. ופקד על
היהודי שיעזוב מיד את חדרו.

חפוי ראש ובלב שבור יצא היהודי את חדרו.

המקרה כבר נשכח מן הלב. כעבור כמה שבועות קיבל הרבי
מטשורטקוב אות הצטיינות גבוה ממניסטריין המלחמה בעד
נאמנותו למדינה. לאות הצטיינות צורף מכתב בו הודיעו לו
כי לפני זמן מה הגיעה למניסטריין הלשנה, כאילו אצל הרבי
מסתתרים עריקים והרבי מיעץ להם כיצד להתחמק
מהחזית. (הלשנה זו אכן בשקר יסודה כי לא ייעץ לאף אחד,
אלא שלא מסר למלכות את מי שהסתתר אצלו). על כן שלח
מניסטריין המלחמה מרגל אל הרבי בדמות הזקן היהודי
הזה, על מנת לתהות על קנקנו.

כאשר שמע הרבי את הדבר, קרא את מקורביו והסביר להם
שאין כאן מופת.

מעשה שהיה כן הוא: כאשר היהודי פרץ בזעקת שבר, נדמה
לו לרבי, שאין זעקתו יוצאת מן הלב, היא נראתה לו
מלאכותית. על כן ציוה עליו לחזור על סיפורו שוב ושוב, כי
בכי מעושה, קשה להשמיע פעמים אחדות. וככה הוברר
לרבי כי מרגל לפניו וגרשו מעל פניו.

כן זימרו ממקומך מלכינו תופיע, אל תירא, שמע ישראל, הן
גאלתי.

לפני ברכת המזון למד מרן רבינו שליט"א בקול מתוך הספר
הק' "נועם אלימלך" והסביר בטו"ט כמנהג רבוה"ק זי"ע
והוסיף נופך מדלילה.

אח"מ קם מר"ש לריקוד בניגון החדש שהלחין על המילים
"תהילת ה' ידבר פי ויברך כל בשר"

מר"ש כיבד את הבה"ח יצחק אברהם הי"ו בניגון "השמים
מספרים".

אחר ברכת המזון קם מר"ש לריקוד של מצוה.

במזיגת והגבהת הכוס לקידוש כיבד מר"ש את בנו אביגדור
הי"ו

אחר ה'יוה"ה החל מר"ש בניגון "מנוחה ושמחה" בלחן יו"ט.
אחר הזמירות כנהוג החל מרן רבינו שליט"א את הניגונים
שהלחין על המילים "רחם בחסדך..." "צמאה נפשי
לאלוקים..." חזן וקהל. אחר מכן הורה לשיר שוב יחדיו את
הקטע של "זכור אהבת קדומים..." וכן את הניגון המהיר
שהתאים על המילים "לבי ובשרי ירננו לא-ל חי"
לפני התורה שר רבינו שליט"א את הניגון להודות לך... (בלחן
ויזניץ)

בתוך דברי התורה אמר מר"ש כדלהלן.

מרגלא בפומיה דרבה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע מאמרו של
הרה"ק רבי ברוך ממעזיבז זי"ע: "עולם הזה, עולם הזה, ווי
לעכטיג, ווי גוט, און ווי זיס ביזט, פאר דעם וואס ער לאזט
זיך אין דיר נישט אריין. און ווי פינסטער, ווי ביטער, און ווי
נוקם ביזט דו, פאר דעם וואס ער לאזט זיך אין דיר 'יא' אריין!"
[כמה טוב ומאיר ומתוק אתה, למי שאינו משקיע את עצמו
במנעמין. וכמה חשור, כמה מר, וכמה נוקם ונוטר הנך, במי
שכן משקיע את עצמו בה!]

בדרך זו דרש רבנו ה'אמרי חיים' זי"ע בפרשתנו 'הארץ אשר
עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאד מאד', אם 'הארץ
אשר עברנו בה' - שעוברים את הארציות בדרך העברה
בעלמא, או אז 'טובה הארץ מאד מאד',
'ווי גוט און ווי לעכטיג ביזט דו'.

~ ~ ~

מרן רבינו שליט"א זימן וכיבד את שמעון בהגבהת הכוס.
לאח"מ קמו לריקוד שמחה וכן בניגון שהלחין מר"ש על
המילים "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון".
והמשיך בניגון שהתאים מר"ש על המילים "שבענו מטובך".

~ פירות טיש ~

מרן רבינו שליט"א ערך פירות טיש עוד כשעה ארוכה בשירה
ותשבחות לא-ל חי.

~ שלום זכר ~

מרן רבינו שליט"א הגיע להשתתף בשמחת השלום זכר
לנכדי גאב"ד מאקאווא אשדוד שליט"א בן לבנו הרב משה
נתן נטע למברגר ובן לחתנו הרב משה מרדכי בידרמן.
מרן רבינו שליט"א איחל ברכת מזל טוב לבעלי השמחות
אחריה בירך אכל ושתה מהמטעמים ואיחל ברכת לחיים.

~ צפרא דשבתא ~

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה בלהבת אש קודש,
לתפילת שחרית ומוסף
התעוררות מיוחדת עת שורר מר"ש א-ל אדון ו"במקומך"
בניגוני רגש.
מר"ש התכבד בפתיחת הארון ובעליית שיש.
אחר עליית שביעי ערך מר"ש מי שבירך לחולי עמך בית
ישראל.

~ ~ ~

א קרח – כב סיון

בלחיים אחר תפילת שחרית לרגל הילולת הרה"ק איתמר מנדבורנה זי"ע, שח מר"ש מגדלות בעל ההילולא.

בהמשך היום איחל מרן רבינו שליט"א ברכת מזל טוב להר"ר יהודה מאיר כהן לרגל שמחת אירוסיו בנו עב"ג בת הר"ר יצחק משה שרף בשעתומ"צ.

בצהרי היום השתתף מרן רבינו שליט"א בסעודת הברית לנכד גאב"ד מאקאווא אשדוד שליט"א בן לבנו הרב משה נתן נטע למברגר חתן האדמו"ר מנדבורנה ירושלים. האדמו"ר מנדבורנה ירושלים קיבל את פני מר"ש בכבוד ובהתרגשות רבה.

במהלכה שוחח עם מר"ש והעלה זכרונות מהקשר של רבינו זצ"ל לצדיקי בית נדבורנה, וסיפר האדמו"ר שקיבל גביע לבר מצוה וציין שהגביע עוד נמצא ברשותו.

לפנות ערב הגיע מרן רבינו שליט"א לפעילות רוחנית ולקבלת קהל בעיר בת ים.

בשיעור בין מנחה למעריב שח מר"ש כדלהלן:

הנה בפרשתינו מופיע הפסוק **וּפְדִינוּ מִן חֹדֶשׁ תַּפְדָּה** (יח, טז) ובו ענין פדיון הבן מסופר כי באחד הימים בו נערך בירושלים של מעלה מעמד של מצות פדיון הבן, שבו השתתף גם מרא דארעא דישראל הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל, והמשתתפים התווכחו ביניהם על דבריו של בעל השדי חמד, שאין מקור לסגולה זו שהאוכל מסעודת פדיון הבן נחשב לו כאילו התענה פ"ד תעניות, עד שקם אחד ואמר, הנה אתנו הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד רבה של ירושלים, הידוע בבקיאותו המופלגת בכל חדרי התורה ובספרי הראשונים והאחרונים, נשאל את פיהו.

נתן רבי יוסף חיים חיך של קורת רוח בשואלים, וענה להם בפקחותו, אכן אין שום מקור בספרים למאמר זה שהסעודה בפדיון הבן נחשבת לפ"ד תעניות, אבל יש בכך רמז בתורה המרומז בראשי תיבות, בפסוק שבפרשת בא (שמות יג): וכל בכור "אדם בבניך תפדה", נטריקון: א"ם ד'בר מ'ה ב'פדיון ב'ן נ'הנית, י'חשב ל'אילו ת'ענית פ'ד' ה'תענית.

והוסיף רבה של ירושלים עוד נופך, שיש עוד סגולה הנחשבת למי שעושה אותה כאילו התענה פ"ד תעניות, והוא לימוד דף גמרא, ומי שלומד גמרא נחשב כאילו התענה פ"ד תעניות, כי ד"ף בגימטריא פ"ד, רק שעל סגולה זו אין הרבה קופצים...

קול קראלי

עדכונים ♦ שיחות ודרשות ♦ סיפורים ♦ ניגונים

074-7962278 אידיש

03-7236730 עברית

שמעו ותחי נפשכם

~ רעוא דרעוין ~

מרן רבינו שליט"א ערך "סעודה שלישית" בהיכל "רעוא דרעוין" דקהילתינו הק' רובע ו' אשדוד.

אחר הזמירות כנהוג פתח מר"ש בדברי תורה ובעניני דיומא: בין הדברים שח מר"ש כדלהלן:

בדברי אלוקים חיים אמר מר"ש בין דבריו כדלהלן: חידוש התחדש לו השבת על השאלה מדוע לא שמעו יהושע וכלב בקול משה שאמר והתחזקתם ולקחת מפרי הארץ ואחר שהביא מספר פירושים למדנים על זה.

סיפר על הרה"ק מהר"א מבעלזא שהיה נזהר מאוד שלא ידברו סרה בארץ ישראל וסיפר כמה סיפורים שאירעו עימו. והרי אז פירש מר"ש שיהושע וכלב הבינו בניגוד למרגלים שכוונתו של משה לא הייתה לפירות כפשוטו, אלא אמר להם אל תסתכלו על חסרונות שונים שתראו בארץ ישראל אלא והתחזקתם תתחזקו ולקחתם מפרי הארץ תסתכלו ותראו רק את הדברים הטובים ואת זה תקחו אתכם.

ומזה סיים ואמר מר"ש צריכים אנו ללמוד לקח לראות רק את הטוב הצפון בכל אחד ואחד, והרחיב עוד שאכמ"ל

~ ~ ~

אחר הזמר דרור יקרא שח מר"ש כדלהלן:

בספר הרב מבריסק מסופר שבסעודת ה'תנאים' של אחד מגדולי תלמידי מרן בבריסק הג"ר ירוחם גורליק זצ"ל שהשתדך עם בת העיר, הונחו על השולחן פירות משובחים שהיו יקרי המציאות בפולין של העת ההיא, אולם מרן הגרי"ז מבריסק זצ"ל סירב לטעום מהם מחשש שמא מגידולי ארץ ישראל הם וחובת המעשרות חלה עליהם.

כאשר העיר לו אחד הרבנים שהשתתף אף הוא בשמחה מדוע חושש הוא מלאוכלם בשעה שהכל אוכלין מן הפירות הללו [-ד'י גאנצ עוועלט עסט...], סיפר לו מרן זצ"ל את הסיפור הבא: באחת מנסיעותיו לוורשא, הבחין מרן הגרי"ח בילדים המטלטלים בשבת ברשות הרבים את הטליתות עבור אבותיהם.

במקום לא היה עירוב ולפיכך עצר בעדם רבי חיים ואמר להם כי הדבר אסור. תוך כדי כך הופיע יהודי שהדי השיחה הגיעו לאזניו, וניסה להצדיק את מעשי הילדים באומרו כי לקטנים מותר לטלטל.

הרים רבי חיים קולו בתמיהה ואמר ליהודי: "וכי למה תאמר כי לקטן מותר הדבר, הלא בתורה כתוב 'לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך. נסתתמו טענותיו של היהודי. ויען ויאמר: "והלא כל וורשא מטלטלת"? ורבי חיים משיב לעומתו ו"מרגיעו": "יכול אתה להיות סמוך ובטוח ר' יהודי, שהגהנום גדול דיו אף בשביל כל וורשא..."

~ ~ ~

אח"מ זימן מרן רבינו שליט"א ברכת המזון על הכוס. אחר מעריב בזמן "רבינו תם" עברו אנ"ש להתברך בברכת אגוטע וואך. אחריה ערך מר"ש הבדלה ברוב עם.

~ מלוה מלכה ~

בעת סעודת "מלוה מלכה" הזכיר מרן רבינו שליט"א את הילולת הצדיקים של השבוע הקרוב.

שידור חי מידי שבוע בקול קראלי ובקוים תורניים נוספים

מערכת דע קראלע הויף - דוא"ל: a0747962278@gmail.com לעדכונים ולהצטרפות לרשימת התפוצה